

Att vara modig

Lori Fuller Sosa

Kyrkans tidskrifter

(Baserat på en sann berättelse)

I dag var det barnens medverkan och Brayden var nervös. Han hade övat och övat på sitt tal. Men han var rädd för att prata inför så många.

"Jag vill inte gå till kyrkan i dag!" sa Brayden. "Det är för läskigt att hålla tal."

Mamma gav honom en stor kram. "Jag vet att det kan vara läskigt att hålla tal i kyrkan. Men du har övat mycket. Jag vet att du klarar det."

"Ska vi hålla en bön?" frågade pappa. "Vi kan be vår himmelske Fader att hjälpa dig vara modig."

Brayden nickade.

Mamma, pappa och Brayden knäböjde och lade armarna i kors.

"Käre himmelske Fader", bad mamma, "snälla hjälp Brayden att vara modig. Hjälp honom att kunna hålla sitt tal."

Efter bönen satte sig Brayden i bilen och de åkte till kyrkan allihop.

Brayden var rädd när han satt på förhöjningen med de andra barnen. Men han kom ihåg bönen. Det hjälpte honom att må lite bättre.

Snart var det Braydens tur att tala. Han tittade ut över personerna som log mot honom. Där var mamma och pappa! Han drog ett djupt andetag. Sedan höll han sitt tal högt och

ILLUSTRATIONER: ADAM HOWLING

tydligt. Han kom till och med ihåg alla ord.

"Du gjorde det så bra", sa mamma efter kyrkan. "Det verkar som att vår bön besvarades."

Brayden log. "Min himmelske Fader hjälpte mig!"

De gick till bilen tillsammans. "Hur kändes det inombords?" frågade pappa.

"Jag var fortfarande rädd, men det var okej", sa Brayden. "Och det kändes bra när jag hade talat."

"Vet du vad den där goda känslan var?" frågade mamma.

Brayden tänkte ett ögonblick. "Jag tror att det var den Helige Anden."

"Det tror jag också", sa mamma. "Och fast du var rädd hjälpte den Helige Anden dig att vara modig." ●